

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1924. - ΕΤΟΣ 6^ο ΥΑΡ 266

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Ἐπιταγαὶ καὶ Ἐπιστολαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 50. — Ἐξάμ. δρ. 25
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ > Φρ. 50. — > Φρ. 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ > Δολ. 4. — > Δολ. 2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύσεις εἰς τὴν σελίδα τῆς ἀλληλο-
γραφίας: 30 λεπτά ἢ λέξις δι' ἑλίου. Διὰ ποιήματα
καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

◻ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ◻

ΚΙ ΑΥΤΗ ΕΝΟΜΙΖΕ ΠΩΣ ΕΦΘΑΣΕ Ο ΑΝΤΡΑΣ ΤΗΣ...

ΘΗΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Η άποκρητικές άσολίες δέν ημεροσαν δόλοιοι τούς άναγνώστους μου από τού να μου στελιουν και τήν εβδόμαδα αὐτήν τήν εβδόμαδα...

Είς τήν σελίδα αὐτή δημοσιεύονται κατά εἰσῶν όλα τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα τῶν ἀναγνώστων τῆς «Σφαίρας»...

ΣΑΝ ΜΑΘΗΣ ΝΑ ΓΕΛΑΣ

«Ασπαχες πόνε, παραμέριος γιά νά διαβῆ ἡ μάνα τῆς καλῆς μας εὐτυχίας. Στήθεια μ ν, ἀνοίχτε διάπλατα γιά τὰ μυστήρια τῆς θρονασίης...

τόσο καιρό κ' ἀπ' τῆς νεροποντῆς τῆ λύσσα. Ὡ, γύρισε, πάλι, λουλυδάρηρο πουλί... Ὡ, ἔλα, γιά νά ἀνηγγίξῃ πάλι τ' ἀνάλαρο πάχημα...

Πάτραι Γιάννης Καραμπάλης

ΜΑΘΕ ΤΟ

Μπορεῖς, ὀυάκι, νά θολώγης, Νά σπαράγγης τὸ πολύ νερό σου, Ὅμως μ' ἐμένα τί μολώνεις...

ΚΑΤΙ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΥΚΕΙΑ ΤΟΥΡΠΙ ΣΟΥ

Θυμάσαι πού, περνώνας κάθε πρωί ἀπό τὸ σπ'ι του, σ' ἀντικρίζω μί' ἀπ' τὰ χιόνια...

1923 Νίκος Βουρβούπουλος

ΞΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΜΗ ΜΕ ΞΕΧΝΑΣ

Μαθρα μου μάγια και γλυκά, σὰς ἔλειπε ὁ χάρος, πὸς βρήκε τόση δύναμι, πὸς εἶχε τόσο θάρρος...

Ἀμοργός Δόγης

ΟΙ ΔΑΔΗΛΟΓΡΑΦΟΥΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΤΗΣ «ΣΦΑΙΡΑΣ»... Καθίσταται γνωστὸν εἰς ὅλους ὄσους ἀλληλογραφεῖν...

Table with 2 columns: Name and Page Number. Includes names like Πάτραι, Γιάννης Καραμπάλης, Μοῦνα Βαννα, Στάθης Λούπας, Νίκος Βουρβούπουλος, Γεώργιος Κυπραῖος, Δόγης.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΦΗΜΕΡΟΙ ΕΡΩΤΙΣ

Σήματα θά σὰς μιλῆσω γιά τούς ἐφημέριους ἐκείνους ἔρωτας πού ἔρχονται ὡς ἐπακόλουθο...

Ἐν πρώτοις ἄς δοῦμε τί φτέλεια μπορούμε νάχωμε ἀπὸ ἕνα τέτοιον ἔρωτα, ὁ ὁποῖος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον...

Τὸ ἄλλο βράδυ στὸν ἴδιο χορὸ. Ἡ ἴδια μανταλιτέ. Ἡ σκητὴ ἄλλαζε. Τὴν Κολομπίνα διαδέχεται μιά Βαρώνη. Νέες διαχύσεις πάλιν, νέες συγμιμήσεις...

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

Παιραϊεύς Μοῦνα Βαννα

ΘΥΡΥΦΑΛΛΑ

Στῆς νύχτας τῆς μαυρῆς αὐτῆς σκοτεινιάς, γιάτ' ἤχους γλυκόλαλους ἡ ἄρπα σου χύνει καὶ πόνο...

Σύρα Γεώργιος Κυπραῖος

ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΠΟΥ Σ' ΕΧΑΣΑ

Γέρισε πάλι, λουλυδάρηρο πουλί τὸ Παραραδείσιον, καὶ κάθισε νά ξεκουράσῃς τὰ φανταχτερά φτερά σου...

Καὶ σὺ, λατρετὸ πουλί; Πειτὸ σκληρὸ ἀπὸ τὸ θάνατο, ἀφίνας τὴ φύλλοξέτρα ν' ἀπλωθῇ ἐκεῖ πὸς ἡ δροσιὰ ἔστησε πτόν λουλυδάρηρο τῆς Ἐρθῆς...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ψηφίζω τὸν χαρακτήρα τῆς Δας Ἄνθος τὸν Λεϊμόνον, πὸς εἶχε τὴν καλωσύνη νά ἀπαντήσῃ σένα ἀγιώστο. Μ. Σ. Ὁλόχρησι δ.δω τὴν ψῆφο μου στὴ Δα Ἄνθος τὸν Λεϊμόνον...

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ

Παρακαλεῖται ἡ δέησι διαμένει στὸ Δημερχεῖον Πειραιῶς, δίος γράφῃ στὸν γνωστὸν τῆς νέκρας κ.δ προπαρελθάνος Σαββάτου 23 Φεβρουαρίου...

ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ

Παρακαλεῖται ἡ δέησι διαμένει στὸ Δημερχεῖον Πειραιῶς, δίος γράφῃ στὸν γνωστὸν τῆς νέκρας κ.δ προπαρελθάνος Σαββάτου 23 Φεβρουαρίου...

ματικὰς ἀμίπτου ἡδονῆς, τόπου ἀγνὸν Ἑλληνίδων προανατολισθῆσαι εἰς ὀρισμῖνα ἰδανικά. Ἐνθούσιμα οικονομικῶς ἀνεξάρτητος με λαμπρὸν μέλλον...

ΤΑ ΡΑΒΔΩΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΠΕΡΙ ΒΙΔΩΣΤΟΥ Κ.Τ.Λ.

Πηδίκου μ' πλ'μ',

Είπα τώρα π' ά-
νοιξέ οσ κηρός πώ;
θά δουλέψ' μαθίς
κανιά στάλα τ' μυ-
αλουδάκ' σ', άλλ'
λου τ' γ' δι τ' γου-
δοχέρ' κι τ' ν' κό-
πανου στ' χέρ' κι
άλλη δ' λειά δέν
κάν'ς, ουρ' ξιχινά-
ρ' κου. Νιά' βουλά
κ' έλόουσ' έπιασ'ς
ν' άντιγράψ'ς μα-
θές ένα γράμμα άπ' την ίρουτ' κήν ίπιστολου-
γραφίαν κι τ' ν' έναν' άπου κοπίς. Ρεζ' λού-
τ' μίς, κατακαυμένον, σάν τ' γ' ρουίνι μί τ'
σ' μπάθεις, κι έξ'σ' πόθ' μίς σάν ν' καρακάξα
φόντας ίρουτοκορπεί. Θά περιμέν'ς βιβαίους
νά σ' άπαντήσου στ' γράμμα σου κι θά γμι-
ζιρές οδλημρής όσου άπ' του ταχυδρομίου
για νά σ' δώκου γράμμα μ'. Ρώτα μ' όμ'ς
κατακρουτής τί είδ'ς γράμμα έλαβα. Φόντας
ξέσ'χ' σα τ' φάμιλλου κόνου, νά διαβάσου κι τί
νά δώ ; 'Αντίς νά γράψ'ς «άγαπ'τέ μ' Μή-
τρον» έγραψ'ς «σιβαστή μ' θεία». Τ' διαβα-
σα ούλου τ' γράμμα σ' κατά πλάτ'ς κι κατά
μήμ'ς κι για τ' λόγ' μ' δι βρηία μήτι γραμμή.
Μπίτ' για μήτι φρίαν τ' μυαλ' δάν' σ' κι
άντις νά βάν'ς στ' δ' κό μ' φάμιλλου τ' γράμ-
μα όπ' είχίς για μένα, έβανίς ίκισό τ'ς θειάς
σ'. Γλέπ'ς ού θιός άγαπάς τ' ν' κλέψ'τ' άγα-
πάς όμ'ς κι τ' ν' νοικιούρ', έπ' δής άν δέ γι-
νότ' ν' λάθ'ς αυτόν' δέν θά μάθ' να ούδέπ' τίς
ότ' έχ'ς μαθές σύγκρου κι ότ' σέ πιάν' άνα-
γοόλα όφης όφης. Δ' λ' αδής, σά νά λιέμι, θά
σ' πήραξαν τ' βριχτουκούμια όπ' έφαες τ' ν'
άλλη Κεργιακή φόντας είχ'τε διασκέδ'σιν στ'
σαίτ' σας κι μ' γίν' μίς ίτώρα Πηδίκου
Φαραά, δ' λαδής ποικιλοειδής κ' πολύχρου-
μος, μόνο όπ' άπ' ούλα τ' χρώματα σ' λείπ'
τ' χρώμα τ'ς τρουπιής τί παραγίνετ' τώρα-
τώρα. Έχ'ς μαθές κι λίγου δίκου έπ' δής με
γλέπ'ς κάθε ίσαμηνία τί δίν είσι άπ' άλου-
μίνιου για νά βαστάξ. Ξί γαργαλάει μαθίς
οί έφρουτες κι φοντάς δίν μουρράεις νά βρής
τ' Μήτρον διπλαρών' τ' ν' τ' χόντα κι τ' ν' φεο-
ν'ς βόλτα για νά είθ' μαν'ς κι νά σ' πιρασ' ό
καπινός. Φουσκοδινητριά σ' λείει ού άλλ'ς κι
τ' κουρίτσι ούποφρόν'ν, ούποφρόν'ν σουβαρώς
κι ξιβιδαν'τι κι πάν' γυρβέγγουντ'ς για τ'
βιδουλόγου για νά τ'ς βιδώσ' τ' βίδα όπ' λα-
σκάρ'σι ού έφρουτες. Δί σ' λέου καλά κι πέρ-
καλα έκαν'ς όπ' τ' τρούβ'εις σμ'νι κι τά-
γραψ'ς μαθίς κι τ' θειάς σου για νά λα-
φρώς τ' σ' νείδ' σ' σ' ο. "Έφραπ' όμ'ς νά πλύν'ς
τ' μάτια σ' μί βιτριόλι για νά μήκάν'ς λάθ'ς
στ' φάμιλλου, ουρ' χαμένου.

Ίτώρα γράψ' τ'ς θειάς σ' νάρθη σά δώ νάν'
τ'ς παραδώνου τ' γράμμα τ'ς ίδιοχειρούς κι
σταίλ' μ' ξουπίσου τ' δ' κόμ', τί έχου περιέρο-
για νά δώ κατά ποίου τονόπ'ν θά μ' περι-
γράψ'ς τ' ν' καταστ' σ' ίτώρα όπ' άπουφάσ'
σις νά δον' μ' άσ' τ' βριχτουκούμια.

ΜΗΤΡΟΥΣ ΚΟΥΡΝΟΓΜΛΟΥΣ

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

(Ήγουν όμιλίες έπικαρροί)

Τυχάλως και άνελπισθός
συμβολίται ήγαπήτοι,
έκυκλώθη και ένεπσον
έπι του έρώτου την παγίν,
τουτέστιν ήγαπήτην μάγώ
έκ μίαν κορασίην,
ήγουν τήν έν δά γηράματα
έκμαθον, ώ γηραιέ 'Αγκά-
θαγγελε, γράμματα,
τό όποιον
παίξις ό λυκομέ τό άλνιον.
Θελξικάρδιος γάρ ούσα ή
κνωτηρική έν ήπτη
περάν ένδοσθεν των ένδο-
σθίων μοι ήνάπτει,
καθάπερ δέ ότε μοι λαλεϊ
έρωτικώς μετά φωνήν γλυκείαν,
έγωγς μένω άναυδής και πανθάν άφασίαν,
τό όποιον
ένει νά όμιλώ ψάω άπτην έπι των παρτίων.
Τάπτα πάντα γοών' και τιδοΰσα άπτη
και μη όρρωσα ούδαμώς προκοπή
και ήγκατέλειψες φυγοΰσα προτροκάδην
και νυν άπέμεινον
έν τοίς κρόνις του λουτρού αΰθιν, τό όποιον
άνάθημα είς τό έμόν γηρατειόν.
Ο ΑΓΚΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΝΕΟΠΛΟΥΤΩΝ

ΤΟ ΦΙΝΑΛΕ

Ω, σέε μαμά άγαπητή,
σας γράπω σήμερ ά σορεϊ.
Παρουόνε τώρα ή άποκορξ
κ' έγω στό γλέντι έχω ρεψ'
κ' έχορρα ο εσθ άμι
έλά τσαμίν έλά σιμμύ.
Τό όποιον είναι ένας χο-
ρός όπου μπερδούει ή κα-
βαλιέρα τά ποδάρια τη; με
τά ποδάρια του μαβαλλιέ-
ρου της και τη ζουλάει κι
αύτη ψχαριστιέται και ιδρώ-
νει.
"Επήγαμ κι στού Μπερ-
[νίς
κ' έφάγαμ ένα παστιές
σταλμένο από την Εύρώπ'
άβίκ κουλέρς, άβίκισορπ'
"Αλλά δυστυχώς έπεσο είς

τήν φούχταν μου όλίγον σιρόπιον και τό έγ-
λυφα δια νά μήν πέση είς τά ένδύματά μου
και λερσθώ και ό "Αρξέρ μ' έβριξε και μ' είπε
χωρικην, διότι, ως φαίνεσται, θά ήθελε νά
σκουπίσω τό χέρια μου στό ματιήλι μου και
νά τό λερώξω. Μπλίτ'ς!
"Εφόρρα και ίν μουτσούν
ίμιτασίον, που λές, γουρουν
κι' ούλο με γλέπαν με καιμόν
και μουρίχαν πολλά λερόν.
Κ' έγω έκουνοΰσα τό κεφάλιον του και τοΰς
έλεγα : «Σάς μεροί, σάς μεροί». Κι' ό "Αρξέρ
έκουνοΰσε και αυτός τό δικό του κεφάλιον.
"Απρ' έμβήκαμ στό τραμ
γιατί πονούσαν τά πλουρά μ',
άλλα, προτού νά πάω με λέξ',
Ζητήξαν νά μ'ς βγάλουμ έξ',
"Ένεκα έκου λέει δέν έπαιρναν ζφα μέσα
στό τραμ.
Μούρθε άμέσως νά λυσάξ'
και πάω νά μπώ σέ κάποιο άμάξ,
άλλα φωνάξει ό άμαξάς :
— Δέν παίρνομε γουροΰνια. Στάσ'.
Χτύπαγα τά ποδάρια μου γιατί δέν μπό-
ραγα νά μετέμβω πεζός είς την οίκίαν μου.
Γιά με δέν ήτουν μέσα άλλ'
οΰτε γαϊδούρ' οΰτε σεβάλλ
κ' έτσι κ' έγω, μαλάντ άνκρό,
πήγα στό σαιτ' με νεκροφόρ'. **BETTA**

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ"

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΕΚΑΡΙΤΣΑΝ ΜΟΝΟ

"Ορίστε, κυρία και κύρια, είς την θέαν των
ώραλου και σπαραξικοσιδοΰς πανοραμάτου
μου, τό όποιον έλάτε όγρηγόρης
και θά φύγη ό ξένος. Με μίαν
δεκαρίτσαν γλέπετε όλ' τα πε-
ρίεργα και άξιοθάματα της ύ-
φηλλου, τό όποιον δέν πάει πο-
σώς χαμένη ή δικάρα σας, πάτε
δμας χαμένοι όλόγου σας.
"Εδω κυρία και κύρια γλέπε-
τε μίαν λοταρίαν, τό όποιον
φράγκο και λορδί, έκέρδιε τό
νούμεροο, τό όποιον οΰτε φράγ
κο γλέπετε πλέον οΰτε λορδί
περαστικά σας και είς έντερα με
ύγειαν.
"Εδω κυρία, και κύρια, γλέπε-
τε μίαν μασκαροειδή "Αθίν, τό
όποιον την συλλήπει ό σύγγά-
τος της είς τάς άγκαλάς του
άργολάβου της κ' ένεκεν τοΰτο ή
κυρία άλλάξει χρώματα, τό ό-
ποιον γίνεσται κυρία Φαραά.
"Εδω, κυρία και κύρια, γλέπετε, χωρίς νά
τρώγετε, τό ψητόν της μοδός, κοστέστεις ψητό
Φαραά, τό όποιον τά όστέα του μακαρίτη
του Τουταχαμόν τυλιγμένα σέ στράτσο.
Τώρα γλέπετε και παρατηρήξετε, περικαλώ,
μετά προσοχή, τονόντου ενός μασκαρούς,
τό όποιον άπαξέπασσι αι κύρια τρώχουν έκ
των όπισθεν του, ήγουν νομίζουσι ότι ή μήτη
είναι άληθινή.
"Εδω, κυρία και κύρια, δέν γλέπετε πλέον
τίποτε, διότι τί άλλο θέτε νά δήτε, άφου
είδατε τον... Πάπαν ; **Ο ΦΑΡΑΩΣ**

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΘΑ ΔΟΘΗ
Κ' ΕΦΕΤΟΧ ΣΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΗΝ ΤΕ-
ΛΕΥΤΑΙΑΝ ΚΥΡΙΗΚΗΝ.

ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ ΤΑ ΚΑΜΩΜΑΤΑ

ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩ

Σου γράφα, ρε Μανιώ δισκάμπιλη, άφ' την
αΐθουσα της ύποδοχής τη; Εισαγγελέας όπου
μ' εκλείσανε για κά-
ποιο στραπάτσο που-
κανα τά προφές στό
χορδ των Συγγραφώ
έξ αίτίας που έπειδής
οί πορτιέρηδες θέλανε
νά μου παραστήσουνα
τό διπλόλορδο. "Εγυ-
ρξάμε που λές εκεί
δά κατά της μικρής ό-
ρης άφ' τό οινόζυθε-
στιατόριο του Καρα-
πελή, έγώ, ό Γιάννης
ό Τριφτης, ό Μερμάς
της κυρά Σκαύρανας
κι' ό Γιώργος ό χωρο-
φύλακας. "Εκει δά ά-
πόξου από 'να μεγάλο
σπήτι στην όδός "Α-
ναδεμίας σταματήξα-
με και μουδέσει ό Γιάν-
νης ό Τριφτης:
— Ρε σύ, πάμε μέσα ; έχουσε χορδ.
— Είναι για τοΰς μεγάλους, κάνε ό Μερμάς.
"Εξήφτηκα.
— Γιατι; ρε σεις; και μήπως έμείς δέν εί-
μαστε μεγάλοι! Τι πολερμάς τόσα χρόνια ;
Γι' αυτό τό γόητρο πολερμάρε. Κι' άν δέν
πήραμε άκόμα κανένα παρασημο είναι έπει-
δής δέν μάς περισούνα λιανά για νά κάνου-
με την αίτησι. "Εμπρός.
Και βούρ, άδρεφέ μου για μέσα Κάνουμς νά
περάσομε τή μεσόπορτα μ'ς κρατάει ό πορ-
τιέρης.
— Δέν έπιτρέπεται, μ'ς κάνουν.
"Επέμβηκα.
— Τό όποιον; τοΰς κάνω;
— Δέ φοράτε, μου λέει, επίσημο έντεμα.
Κετταχτήκαμ λοξοιδός.
— Αηλαδής άδρεφάκι, έκανα έγώ.
— Αηλαδής έντεμα σόκιν ή πολυτελή μετμ-
φάσιον.
— Μπαρδόν ;
— Φορσιές άριστοκρατικές.
— Μά μήπως είμαστε γυμνοί του λόγου
μας ; "Αναψε, άδελφά μου, τό λόγγο νά βρής
τή λάμπα και ξεστραβόσου νά παρατηρήξεις
τό καλοΰπι μου. Πανταλονάκι τζογέ, σακκάκι
μονόκουμπο και σιστό έκ των όπισθεν, κολ-
λάρο μαλακό, γραβάτα κόκκινη και παντα-
λόκι πουχει μιά ήμερομηνία με τόν Παρθε-
νάνα.
— Δέν είναι ρούχα αυτά, λέει ό πορτιέ-
ρης.
— Για δές, ρε, άντίληψι. Μπαίνει ό άλλος
μέσα με τό ένθικότην έντεμα και βρέσκει ά-
μέσως την άντίδρασι. Για δαθτο ή πατρις
πάσι κατ' άνέμου. Πώς πρέπει δηλαδ ή νάνα
ντυμένος κανείς για νά περάση μέσα ; Με
γαλλέικο κουστοΰμι για με έγγλέζικο; Πώς
είπατε ;
Μ'ς πήρε στό μεξέ ό μαγνράχαλος. Δέ χάνω
καιρό, φτύνω και τόν περιβουτάω. "Εκείνος
βάξει της φωνές, μαζεύουσαι κανιά δεκαριά
άλλοι έκ των ένδο και νούρια νά με χω-
ρίσουσε. "Εκείνη τη στιγμή παίρνει φορά ό
Μερμάς, στρίβει τό διακόφτη και σβύνουσε τά
λεκτριά. Φόρα έγώ την κάμα που την έχω
αιωνίως και τουμπανίως στό ζουάρι, όχι
περι κωκία, μονάχα μήμκος χρειαστή νά
ξήσω κάποτες κανά βολύμι. Μπλοκάρουσε
οί χωροφύλακοι, τό γυναικείο φύλο λιποθυ-
μεί κ' ένας μισόκοπος τό στρίβει στό ιδι-
αίτερο με τη ντάμα κι' αρχίζει νά την ξερο-
τρίβη. Γιουρεντάρω νά βαρέσω τόν πορτιέρη,
κάνω λάθος και βαράω ένα χωροφύλακα.
Αυτό ήτουν ούλο. Με περιβουτάνε καμιά
δεκαριά και με κουβαλάνε δξου. Θά μου πής
πώς έστάθηκα νά με συλλήψουν ; Στοχά-
στηκα, ρε Μανιώ, πως δέν ήθελα, μέρα χρο-
νιάτικη, νά κάνω φασαρία εκεί μέσα και για
τοΰτο. "Υετρης, που λές, μετό σεμπλόν όριάν
στη διεΰτυνα κι' από εκεί στην Εισαγγελέα
για ν' άλλάξω τόν άγέρα μου.
"Ελα τώρα του λόγου σου νά μου μιλήσης
περι πατριωτισμοΰ. Φοράς, ρε σύ, τό ένθικώ
έντεμα και κάθεσαι στών άλλωνά τό στο-
μάχι σά σπανάκορξο. "Ας τό καταργήσουσε
τό λοιπός ν' άλλάξω κι' έγώ ύπηρότητα για
νά μήν έχουμς ξανά άναγούλες και συχίζουμς
άδικα. "Αλλά ;

